

ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВѢСТНИКЪ

В. „Народенъ Пазителъ“ излиза всѣки Лѣтъкъ.

Цѣна на вѣстника е:

За въ България:	За въ странство:
За година 8 лева	За година 10 лева
» шестъ мѣсеца 4 »	» шестъ мѣсеца 5 »

Единъ брой 15 стотинки.

Отговоренъ редакторъ: Иванъ С. Тишевъ, юристъ отъ Женевския университетъ, бивши членъ при Плѣв. Окр. Сждъ, Адвокатъ.

ИЗВѢСТІЕ.

Подписаний съобщавамъ на Г-да платившиятъ абонати, на в. „Плѣв. Гласъ“ че съмъ откупилъ отъ в. „Народенъ Пазителъ“ броеве, които ще имъ се испращатъ срѣщу платений отъ тѣхъ абонаментъ за шестъ мѣсеца и година.

Редакцията на в. „Народенъ Пазителъ“ нѣма нищо друго общо съ редакцията на в. „Плѣв. Гласъ“.

Цв. Кузовъ,

редакторъ на в. „Плѣвентски Гласъ“.

ВАЖНО.

Обявявамъ на Г-да граждани-тѣ, че въ мѣсарницата ми при Градското читалище има готови шумки, салами, свинска масть и пр.

Цѣни умѣрени.

г. Плѣвентъ. Георги Негровъ.

1-1

ИЗВѢСТІЕ

Извѣстявамъ на почитаемота публика че отъ 1 Октомв. т. г. отварямъ гостилница въ която ще приготвявамъ разни и вкусни ястия при-слуга чиста и бърза. Цѣни умѣрени.

Гостилницата ми се намира на главната улица срѣщу х. „Европа“ въ дюкена на г. П. Н. Пѣвзъ. Надѣвамъ се за многобройни клиенти.

Съ Почитание

1-3 Иозефина Хуберъ

ГОЛѢМЪ ИЗБОРЪ

Канцелярски и ученически по-рѣбности, отъ най-добъръ матери-алъ и съ съвършено ефтини цѣни, се намиратъ въ печатницата на

Тодоръ Хр. Бърдаровъ въ Плѣвентъ

Въ сжщата печатница се намиратъ и всички печатни форми за общин-скитѣ канцеларии и общинскитѣ сждилища. Умоляватъ се г-да сел-скитѣ кметове да посѣтятъ печат-ницата, за да се увѣрятъ, че всич-ко могатъ да си доставятъ най-ефтино отъ нея.

Приема се и печатанieto на

разни книги, списания, вѣстници и пр. съ най-умѣрени цѣни.

Печатницата се помѣщава до сами Градското читалище въ дю-кяна № 474.

Князътъ и народътъ.

Подъ това заглавие срѣщаме ед-на статия въ в. «България» брой 84, която, поради трѣзвитѣ мисли и схващане на положението, за-служва да бѣде прочетена отъ всѣ-кого. Ние правиме отъ нея долни-тѣ извлечения, които считаме за най-важни.

Най-напрѣдъ автора счита дѣ-сятъка, като слѣдствие отъ пора-жението, което прѣтърпѣ прави-телството на Иванчовъ — Радосла-вовъ съ сключването на извѣстни-тѣ договори, чрезъ които се вър-захъ ржцѣтъ на българското пра-вительство, безъ да се взематъ нѣ-какви сумми отъ тоя заемъ. Спа-сителното срѣдство—десятъкътъ по една случайностъ развали плано-ветъ, разби надѣждитѣ на управни-цитѣ, защото дѣждоветъ по време цѣлѣтнiето на хранитѣ ги поврѣ-дихъ въ висша степенъ, та очаква-нитѣ 30—40 милиона лева се прѣ-върнѣха въ 15—18 милиона, нео-чистенъ доходъ.

Голѣмитѣ надѣжди на правител-ството да получи голѣмъ доходъ отъ десятъка му дадоха куража да употреби всички брутални мѣр-ки срѣщу движението на селското население, на което причини ма-териални щети за около 40—50 милиона лева. И при все това фи-нансовата криза, въ името на коя-то властующата партия извърши най-мръсни дѣла, остава неразрѣ-шена. Съ това правителството се пѣказа недорасло за задачата, коя-то се бѣ наело да разрѣшава. Като изброява и мѣрките, които правителството взема за прокара-ването на десятъка, каквито сж о-бявяванието въ военно положение 5 окръга, суспендиранieto на зако-на

за печата, съчѣта въ Дуранъ-Ку-лакъ и пр. разносикѣ по събира-ние десятъка и др. автора се чу-ди, какъ е могло да се каратъ дър-жавнитѣ работи по такъвъ батак-ийски начинъ. Той счита, че про-гласяването десятъка за «справѣд-лива» мѣрка се крие въ разгро-мѣтъ на правителството по догово-ритѣ и паричната криза, прямото послѣдствие отъ тоя разгромъ. Фи-нансовата криза, като притѣрпѣ по-ражение при договоритѣ и прави-телството не успѣ даже да пласи-ра съкровищнитѣ бонове, то се о-бърна къмъ десятъка, по когото търпи сжщо поражение. Това е послѣдния кость, когото хвърля, слѣдъ което се осжжда на исче-зване поради безсилието си, въ-прѣки всички благоволения отъ го-рѣ. Паричнитѣ нужди на съкро-вището ще се почувствуватъ по силно отъ симпатитѣ и антипати-тѣ, които короната проявява къмъ едни или други лица, къмъ една или друга партия. Важното, спо-рѣдъ автора, не е, че паричната криза ще наложи министерската криза и че кабенета на Иванчовъ ще бѣде замѣненъ съ други, нѣ че гибелнитѣ послѣдствия, които фи-нансовата политика на правител-ството жъни сега, можехъ да се прѣдвидятъ и отстранятъ.

Като обръща внимание върху факта, че опаснитѣ послѣдствия бѣ-хъ прѣдвидени, правителството прѣ-дупрѣдено, нѣ то не обръна вни-мание, автора продължава: «дого-воритѣ и десятъка минѣхъ, но ний нѣмаме нито пари, нито сме сво-бодни отъ синджиритѣ на банкитѣ, които ни подчиниха на себе си. Финансовата политика на прави-телството води държавата просто къмъ фалиментъ, защото то, не са-мо че нѣма срѣдства да удовлетвори нейнитѣ нужди по разнитѣ съ-оружения, но къмъ дефицитѣтъ ще бѣде принудено да прибави нови и то не по малко тѣжки.»

Авторъ не счита за виновни са-мо управницитѣ, за гдѣто положе-

нието е толкова опасно, като каз-ва, че въ най-важнитѣ моменти, при отеглянието на бившето пра-вительство, княза не се обрънѣлъ къмъ ония партии, които можехъ да разрѣшѣтъ финансовия въпросъ, а къмъ ония, некадѣрността и не-успѣхитѣ на които се прѣдвижда-хъ отъ всички. Като прави пона-татъкъ едно изложение, че отъ 15 години насамъ едни и сжщи лица сж се смѣнявали едни други, и стѣква като сжщественна причина за финансовия кризисъ недовѣрие-то, което сжществува между коро-ната и народа и отстранението на което щѣше да прѣдпази страната отъ много нещастия и работитѣ не щѣхъ да иматъ такъвъ край.

Княза като държавенъ глава трѣбва да бѣде и държавенъ мжжъ, защото има отговорности и прѣдъ обществото и народа; за това не е трѣбвало да се обръща къмъ Грекова и Начовича, които немо-жехъ да му бѣдѣтъ полезни при разрѣшението на такъвъ въпросъ, като финансовия.

«Ако между короната и народа сжществува по-голѣмо съгласие и единство, тогасъ трудноститѣ, би-ли тѣ финансови или практически, които страната прѣкарва, нѣмаше да сжществува. Финансовата кри-за можеше да се отстрани свое-врѣменно и всичкитѣ вълнения, на които сме свидѣтели отъ една го-дина насамъ, щѣха да бѣдатъ излиш-ни. Безъ да имаше нужда да се прибѣгва къмъ десятъкътъ, къмъ военното положение, къмъ поле-витѣ сждилища, къмъ разстрѣлва-нието на толкова хора въ Тръсте-никъ и Дуранъ-Кулакъ и къмъ най-бруталнитѣ насилия въ изборитѣ, финансовото положение можеше да бѣде несравнено по-задоволител-но. Слѣдъ толкова жертви, цѣлѣта остана непостигната.

Отъ това недовѣрие между ко-роната и народа никой не се пол-зува. Страната вмѣсто да върви на-прѣдъ и да се развива, показва у-падѣкъ, като се компрометира въ-

трѣшно и външно. Народа и неговата интелигенция поглѣщатъ всичкитѣ си сили въ една бесплодна борба, когато тѣ можаха да се посвѣтятъ за уредбата на държавата и за повдигането на нейнитѣ богатства, а короната, вмѣсто да печели, уронва все повече пристига и кредита си прѣдъ населението. Цѣли 15 год. стоятъ задъ насъ, които доказватъ най-краснорѣчиво гибелнитѣ послѣдствия отъ тоя раздоръ. Въ това врѣме България можеше да иде твърдѣ далечъ и да се приготви за борбата, която рано или късно, нейнитѣ национални задачи ще ѝ наложатъ. Тия задачи съставляватъ цѣлѣта, къмъ която и Княза, и народа трѣбва да се стрѣмѣтъ. Но намѣсто да видимъ, че страната се подготвява за това врѣме, ний я виждаме почти дозорганизирана вътрѣшно и материално отслабнѣла. За постигането на националнитѣ задачи насъ ни сж нужни срдѣства, които могатъ да се създадѣтъ само чрѣзъ една здрава финансова и економическа политика. Ако досегашната политика е била фалшива и ако тя е водила страната не къмъ финансово уякване, а къмъ държавно банкротство, вината трѣбва да се търси повече въ Княза, тъй като непопулярнитѣ му министри сж били само едни кукли въ неговитѣ рѣцѣ, които не сж имали никакви идеи при държавното управление. На Княза нищо не прѣчеше да измѣни досегашното направление, на което послѣдствията бѣха толкова гибелни. Ако това направление на политиката, което се намира въ пълно противорѣчие съ народнитѣ интереси и което напълно се осжда отъ опита и практиката, продължава и въ бждѣще, ний ще бждемъ принудени да вѣрваме, че то се поддържа умишлено и въ врѣда на българския народъ. Логическото заключение въ такъвъ случай не може да бжде друго, освѣнъ туй, че интереситѣ на Княза сж противоположни съ интереситѣ на българския народъ.

Слѣдъ припознаването на Княза отъ силитѣ, всички български дѣятели заградихъ искрено прѣстола въ името на отечеството. Всички бѣха убѣдени, че промѣната на външната политика ще се слѣдѣва и съ една коренна промѣна, както въ вътрѣшната, така и въ финан-

совата политика и че между Княза и народа ще настѣпни толкостъ наложителното примирие, за да се пристѣпни къмъ организацията на държавата. Надѣждитѣ, обаче, останаха излѣгани. Страната не се управлява отъ популярнитѣ партии, но отъ неизвѣстни хора, които се създаватъ съ тероръ и насилие. Финансовата политика, слѣдъ признаването на Княза, не само че не освободи държавата отъ веригитѣ на нѣмскитѣ банки, както очаквахме всички, но я окова още по силно въ тѣхъ. Слѣдъ припознаването той бѣше длѣженъ по-скоро да се помири съ народа си, щомъ искаше да докаже, че въ управлението на държавата ни настѣпва нова ера за сериозенъ трудъ и работа. Ако великия руски Царь, който отъ висотата на всемогущитѣ си тронъ даде всеопростителното си слово, слѣдъ толкова хули и оскърбления на нашитѣ мними патриоти, и протегна примирителната сирѣжа къмъ българския Князъ, колко повече туй трѣбваше да се направи отъ него спрямо народа, когато туй се иска отъ тѣхнитѣ взаимни интереси? Сериознитѣ дѣятели на България нѣма да се подадѣтъ на тая фалшива и искусствена политика, която освѣнъ че уронва личното имъ достойнство, но и принася неизброими пакости на отечеството. При старитѣ курсъ, който остава и до сега въ вътрѣшната политика, могатъ да се създаватъ искусствено лица, чужди на народа, на неговитѣ интереси и традиции, но затова страната и държавата ще бждѣтъ осждени рано или късно на безсилие и банкротство. Тогазъ Княза ще испита всичкото значение на старата политика, че величието на тронетѣ се гради върху величието на народитѣ, нѣ тогазъ ще бжде, може би, късно. Макарь финансовата политика, водена въ старитѣ духъ, да разсипа държавнитѣ финансии, положението все пакъ не е отчаяно и непоправимо. Нужно е само едно условие. Нужно е облизение то между короната и народа, между Княза и ония лица отъ него, които винаги сж прѣдставлявали народнитѣ традиции и тяжнения. Това условие изпълнено, вътрѣшната и финансова политика ще служатъ за гаранция на напредъ-

ка на народа ни и на народното могущество.

Ако Княза мисли, че трѣбва да служи на народнитѣ ни интереси, той е длѣженъ въ името на тѣхъ и въ името на собственитѣ си интереси, да се облизе съ народа и съ неговитѣ хора. Врѣме е България да се приготвява за своитѣ задачи. Взаимното недовѣрие между Княза и народа ще усуетятъ тия задачи и ще компрометиратъ нейното бждѣще. Въ двореца желателно е да разбератъ, че въ бждѣщето на българския народъ се намира и бждѣщето и на българския тронъ.»

РАЗВАЛА.

Отъ двѣ години насамъ сѣмето на деморализацията се посѣ между населението. Даванието прѣднина на най-низкопробнитѣ елементи, даде своитѣ послѣдствия. Развалата прониква все по дълбоко, защото се насрдчава отъ властимѣющитѣ, които иматъ още безсрамие да обвиняватъ за сжщото опозицията. Всички днесъ виждатъ злото, което систематически се насрдчава отъ пакостницитѣ, които нито и помислятъ, какви злини причиняватъ на отечеството си, на което, за нещастие, днесъ сж управници. Не рѣдко ще срѣщнете екземпляри, които съ циническо хладнокрѣвие ще ви кажатъ, че се числятъ въ редетѣ на либералната, защото това имъ принася облаги. Тѣ не се срамуватъ даже да заявяватъ, че ще бждѣтъ и съ всѣка партия, която има властта, защото така имъ диктувалъ тѣхний интересъ. Други неможежъ и да бждѣтъ резултатитѣ отъ едно управление, на чело на което стоятъ лица съ най-долне въспитание и смѣтни понятия за достойнството на единъ народъ.

Поставянето на чело на общинското управление най-крайнитѣ елементи, стрѣсна всички и породилъ смѣнѣние относително намѣренията, съ които се правѣше. Тѣзи скрити цѣли станяхъ днесъ достояние и всѣки може да сжди по тѣхъ и за бждѣщето.

Развалата се насрдчава. Въ това ни увѣряватъ послѣднитѣ срдѣства на либералитѣ да не утвърждаватъ ония общински съвѣтници, които измежду си не образуватъ

либерална дружинка. Това е едно крайно срдѣство, което насрдчава деморализацията, особено, срдѣи селското население. Въ днешне врѣме, при управлението на либералитѣ, не стига нѣкоя селска община да има довѣрие въ своитѣ общински съвѣтници, за да имъ бжде повѣрено управлението на общината, а се изисква безусловното избирание измежду съвѣтницитѣ и други лица отъ общината на една либерална дружинка и съставянето на протоколъ, за да има съ какво да се пълнятъ колонитѣ на официоза «Н. Права.»

Тая система за вербувание партизани е кална и несъстоятелна. Заставенитѣ на сила да образуватъ такава дружинка не могатъ по никой начинъ да бждѣтъ радослависти, нито пъкъ ще бждѣтъ прѣдани къмъ партията и при всѣки удобенъ случай ще манефистиратъ своитѣ лични убѣждения въ полза на партията, на която сж се числили и числятъ членове. И ако тѣ сж приели това условие, то е било, за да се избавятъ отъ гнѣта на разнитѣ прайдохи, каквито, за пакостъ, се намиратъ по нѣколко единици въ всѣко село.

Тая практика е врѣдна още и за това, защото привиква населението къмъ лицемерие и измама. Това би трѣбвало да се съзнае отъ лицата, органи на властта, които си служатъ съ нея. Либералната нѣма нищо да спечели отъ това, че имената по на нѣколко лица отъ нѣколко села щѣли да личѣтъ въ страницитѣ на официоза, защото сжщитѣ въ душата си скриватъ най-голъма умраза срдѣцу режима, който ги потиска и причини толкова нещастия на отечеството ни. Авторитѣ на тия дружинки трѣбва да съзнаятъ горчивата истина, че рѣдетѣ на една партия съ насилие не се сгѣстватъ. Дѣлата печелятъ партизани, а такива либералната не е записала още въ своя активъ. Нека се оставятъ, прочее, отъ севдата да печелятъ партизани съ измама и насилие, а се постараятъ да заслужатъ довѣрието на населението съ дѣла.

Сърбия и България.

Сърбия бѣ страната на изненаданоститѣ и прѣвратитѣ. Не отдавна женидбата на краля Александра

ПОДЛИСТНИКЪ

Покушение върху живота на Наполеонъ III Отъ Князь Орсини.

Въ Италия, още отъ дванадесетото столетие процвѣтѣва княжеският родъ Орсини, главната вѣтва на когото носи Герцогский титулъ, и извѣстна подъ името: Орсини де Гровина, а другата отрасль съставлява собствено поколение на Графетѣ Орсини.

Къмъ послѣднитѣ принадлежи Феликсъ Орсини, който въ 1858 год. достави на своя високъ родъ особена извѣстностъ.

Азъ не зная, впрочемъ, може ли въ този случай да се употреби думата: извѣстностъ. Нека самитѣ читатели рѣшѣтъ това, слѣдъ като прочетѣтъ цѣлия процесъ, който сме намѣрили да имъ разкажемъ.

Феликсъ (феличе) Графъ Орсини се е родилъ въ 1819 година. Той получилъ добро образование, изучилъ правнитѣ науки и се готвилъ за адвокатъ въ Римъ. Въ това врѣме политическата сждба на отечеството му дала съвършено друго направление на живота му.

Неговия баща служилъ въ армията на Наполеона великий. Слѣдъ падането на Императора, той се възвърналъ въ своето отечество, гдѣто скоро захваналъ да взема участие въ всичкитѣ революционни движения, посрѣдъ-

ствомъ които италианския народъ се стрѣмилъ да спечели свободата си.

По този начинъ, синътъ, като че билъ прѣдназначенъ за революцията.

Намъ се удаде вече случай да видимъ Феличе Орсини въ 1842 год., въ врѣме на възстанието, когато той бѣше повиканъ отъ братията Бандиера и въ което въстание той е вземалъ видна роль. Въстанието излѣзло несполучливо. Орсини билъ взетъ въ плѣнъ и осжденъ до животъ въ окови. Слѣдъ амнистията отъ 1846 година, той билъ пуснатъ на свобода и въ 1848 год. отново се явява единъ отъ най-якитѣ и главни двигатели на революцията, слѣдъ потушението на която, той нѣколко врѣме живѣлъ въ Швейцария подъ чуждо име. Въ 1854 година взелъ участие въ опитванието на революцията въ Миланъ, отгдѣто избѣгалъ, но билъ заловенъ въ Зибенбургенъ и отведенъ въ крѣпостъта на Манту. И отъ тукъ намѣрилъ случай да избѣга и отишелъ въ Англия. Въ Лондонъ прѣдавалъ Италианския езикъ, четѣлъ лекции отъ италианската литература и отъ дохода на това той се прѣхранвалъ. Душата му била пълна отъ любовъ къмъ своето нещастно отечество, пълна отъ желание да го освободи и билъ готовъ да пожертвува животътъ си за него.

Той билъ постоянно заетъ съ планове за освобождението на Италия.

Подобно на другитѣ италиански революционери и той се поддалъ подъ влиянието на Маццини, който билъ постоянно прякъ или косвенъ ръководител на всичкитѣ малки и голѣми въстания на полуострова; но въ Англия Орсини съвсѣмъ се разминалъ съ агитатора. Той мислилъ, че непрѣривнитѣ, не имеючи никакъвъ резултатъ опитвания и безполезно-проливающата са при това кръвъ, не само че не помагали на дѣлото, но по скоро можели да поврѣдятъ на свободата. Опитвания, които не довеждали до сериозенъ резултатъ, били въ състояние да уморятъ народа и да затѣпятъ чувството му, като го направятъ положително не способенъ за настойчива борба за свобода.

Той, наистина, би билъ правъ, ако дѣлото се касаеше до нѣкоя друга нация, а не за италианцитѣ.

Какъ добръ познавалъ Маццини своя народъ и какъ правилно сждалъ той за него, това доказаха историческитѣ събития.

Но Орсини съставилъ свой собственъ планъ.

Плана билъ простъ, отваженъ, основанъ на правилната оцѣнка на политическитѣ събития: но едно не му достигало и то било най-главното, моралниятъ выводъ: че чрѣзъ убийство още на единъ народъ отъ свѣта, не е постигналъ свободата си.

(Слѣдва).

съ Г-жа Драга Машинъ бѣ една отъ тия изненаданости, която ще има добри послѣдствия, както за страната, така и за народа. Догдѣто екск-краля Миланъ направляваше политиката въ Сърбия, тая страна не виде миръ, нито прогресъ. Като орждие на чуждо влияние, Миланъ бѣ се поставилъ срѣщу тяжненията на сръбскій народъ, който всѣкога е ималъ симпатитѣ си къмъ великата славянска държава Русия. Опититѣ на Милана, за да подчини Сърбия напълно подъ влиянието на Австрия, сж добръ познати на всички. Съ това се обяснява и стрѣмленieto му да унищожи радикалната партия, съ която е сръбскій народъ. Послѣдний комплотъ, скроенъ отъ Милана, почти постигна тая цѣль. Водителитѣ на тая партия бѣхж осждени по на нѣколко години затворъ въ вериги за съучастничество, а други, за да не испитатъ сжщата участь, бѣха принудени, да избѣгатъ въ чужбина. И когато Миланъ чувствуваше, че е побѣдилъ сръбскій народъ, стана промѣната на работитѣ въ Сърбия. Женитбата на краля повърна на сръбскій народъ отново свободата, която бѣ станала фиктивна. Младия краля повърна на народа си спокойствието и мира, отъ които той имаше голѣма нужда. Възобновяването на искренни приятелски отношения съ Русия привързахж сръбскія народъ къмъ Династията и охлаждението между тия два фактора — краля и народа е на изчезване. Гонението срѣщу виднитѣ членове на радикалната партия не само изчезна, нѣ и на мнозина отъ тѣхъ се дадохж съответствени на способноститѣ имъ длѣжности. Въ скоро врѣме сръбскій народъ ще бжде повиканъ на избирателна борба за да испрати хора за скупщината, и тѣржеството на радикалната партия да се постави на чело на държавното управление, не ще закжнѣе. А това не е безъ значение за сръбскій народъ, пѣкъ и за насъ. Приятелството на Русия е цѣнно за балканскитѣ държавици, поне за тѣхнитѣ домогвания въ Македония. Това не подлѣжи на съмнѣние. И когато Сърбия се доближава до Русия, ние даваме да се разбере у насъ тѣкмо противното. Обвързването на България въ примжитѣ на нѣмскитѣ банки, двуличитѣ въ външната политика на управницитѣ ни, сж най добритѣ фактори за пълния успѣхъ на сръбскитѣ домогвания въ Македония. И когато въ Сърбия се въдворява мирътъ и спокойствието, у насъ се констатира тѣкмо противното — Страната хвърлена въ една анархия, населението измжчвано въ борба съ органитѣ на властѣта, едно явно негудование срѣщу правителство, елементи, които внушаватъ опасения за бжджцето на нашата неукрѣпнжла държава. При това положение на работитѣ най малкия шансъ за успѣхъ има България. Изоставена отъ всички, на свои собствени сили, тя ще трѣбва да се бори безъ успѣхъ, защото подкрѣпата на Русия ще бжде въ полза на нашитѣ съсѣди, които въ най удобно врѣме се приближихж къмъ нея. Ако и нашето правителство би се ползувало съ довѣрие въ Русия, работитѣ щѣха да иматъ съвсѣмъ другъ край.

Промѣната въ отношенията на Сърбия съ Русия ще трѣбва да се съпжтствува и съ промѣна въ отношенията на България съ Русия. А тая промѣна може да се състои

само тогава, когато на чело на управлението и у насъ се поставятъ лица, които се ползуютъ съ уважение и на които може да се вѣрва. Не стане ли това, ние ще загубимъ най много. Примѣритѣ сж прѣсни. Нека събитията въ Македония ни даджтъ тоя урокъ. Истезанията и прѣслѣдванията въ Македония отъ година врѣме насамъ си продължаватъ и нашето правителство съ нищо не е успѣло да подобри участѣта на толкова българи, защото не е имало подкрѣпата на никоя отъ великитѣ сили, още повече на Русия.

Тѣлесното наказание не е педагогическа мѣрка.

Биението ученицитѣ отъ учителитѣ е мѣрка отдавна осждена отъ съврѣменнитѣ педагогически начала. По тая причина тя е запрѣтена отъ министерството на Народното Просвѣщение съ редъ окржжени. И ако нѣкои учители и днесъ си служатъ съ това срѣдство да въдворяватъ дисциплина между ученицитѣ, това се върши не отъ незнание врѣдитѣ, които сж прѣко послѣдствие на тая груба мѣрка, а отъ липсване на добра воля да си служатъ съ срѣдства, чрѣзъ които се постигатъ по добри и полезни резултати.

Тия, които намиратъ, че употребяването на тѣлесното наказание надъ ученицитѣ, е най-рационалната мѣрка за въдворяването на добра дисциплина между ученицитѣ отъ отдѣлението си, вършатъ една голѣма и непростителна грѣшка. Не е мжчно да се укаже на лошитѣ послѣдствия отъ това.

Прѣди всичко у ученицитѣ се вселява страхътъ, който често ги прави да тренерятъ отъ погледа на учителя си. Дѣцата, особено въ отдѣлението, по природа сж живи, подвижни, това е единъ поводъ за ония учители, които си служатъ съ тѣлесното наказание за усмиряването на ученицитѣ си, да го упражняватъ надъ дѣцата по често. Биението на единъ ученикъ може да сплѣши всичкитѣ ученици до такава степенъ на забравяние, та да не бжджтъ въ положение да прѣдаджтъ урока, когото по рано сж били изучили. Тѣ ставатъ автомати, не можжтъ да се съсрѣдоточаватъ и да мислятъ.

Влизанието на такива учители въ отдѣлението е тягостно за самитѣ ученици и врѣмето което прѣкаратъ съ учителя, имъ се струва цѣла година. Тѣ съ нетѣрпѣние очакватъ биението на училищний звонъ, за да се пораспуснжтъ и порасходятъ на свобода. А и самий учителъ въ тѣхнитѣ очи не е нищо друго, освѣнъ единъ тиранинъ, единъ лошъ учителъ. За едно помръдване въ часъ върху странитѣ на ученика се длѣпятъ шамари, понѣкога и на двѣтѣ страни едновременно. Какво по голѣмо грубиянство отъ това? Не е похвала да се постигне чрѣзъ тѣлесно наказание добра дисциплина, а чрѣзъ благи думи и увѣщания. И оня учителъ, който си служи съ първото срѣдство е учителъ, който не отговаря на призванието си. Учителя, който постига цѣльта да въдвори дисциплина чрѣзъ увѣщания и свѣти, е най добрия, него обикватъ и самитѣ ученици и всѣка негова дума бива за тѣхъ законъ. Въ неговото лице ученицитѣ виждатъ единъ добъръ свой наставникъ, който се грижи за тѣхното добро.

Учителя трѣбва да скрива отъ ученицитѣ своитѣ гнѣвни избухва-

ния, да се въздържа и тогава даже, когато бжде справѣдливо възбуденъ, защото въ гнѣвни припадѣци, той може да причини най голѣмо нещастие на нѣкой ученикъ. Не сж рѣдки случаитѣ и на опасни заболявания.

ДНЕВНИ НОВИНИ

— **Върховний касационенъ сждъ** потвърдилъ прѣсждата на апелативния сждъ, съ който се осжда отговорния редакторъ на в. «Миръ», Ив. Недевъ, за оскрѣбление на княза съ напечатанието статията «Той е доволенъ» на 4 мѣсеченъ тъмниченъ затворъ и 400 л. глоба.

Едновременно се разгѣдало и рѣшило дѣлото по обвинението отговорния редакторъ на в. Н. Вѣкъ», Илия Миларовъ въ наклевание княза чрѣзъ печатъ. Клеветата се заключава въ това, че въ една статия «Н. Вѣкъ», като говори за нѣкои дѣйствия на министритѣ, между другото, казва, че княза одобрявалъ тия дѣйствия и че се съгласявалъ съ всичко, което министритѣ му вършили.

Каква логика, наистина! Днесъ нито е да казвашъ, че княза е одобрявалъ дѣйствията на министритѣ си, нито е да казвашъ, че ги не одобрява. Въ единия и другия случай те очаква сждъ. Ето, каква е свободата на печата въ днешно врѣме. Казвагъ ли това е черно, и ти трѣбва да казвашъ черно е, иначе лошо пише. И платенитѣ редактори на официоза «Н. Права» иматъ още безсрамнието да говорятъ, че *благодарение на административния персоналъ* българскитѣ граждани можали да видятъ едно управление, каквото диктува (?) нашата конституция, т. е. крѣвопролитията въ Варна, Тръстеникъ, Дуранъ Кулакъ, Шабла, военно положение, военни полѣви сждилища, съспендиране на печата и пр.

— **Диктатура ли?** Отъ нѣколко мѣсеца насамъ въ София е започналъ и продължава да излиза единъ седмиченъ вѣстникъ подъ названиее «Свѣтъ» редактиранъ отъ г. Д-ръ Д. Йовевъ. Този събрать въ редъ статии прокарва идеята за образуването на една нова партия, състояща отъ *млади неопитни дѣтели*, които да поематъ управлението на страната и съ помощта на властѣта да унищожжтъ всичкитѣ сжществуващи у насъ партии и да се реформиратъ държавнитѣ ни институции чисто по военно му... И, дѣйствително, започна вече да се мълви, че около в. «Свѣтъ» започналъ да се образува кружокътъ отъ «неопитни» сили, които ще съставятъ бжджция диктаторски кабинетъ, шефъ на който ще бжде П. Петровъ. Нека знаятъ тѣзи господиноци, че България не е мѣстото, гдѣто може да се управлява съ диктатура, защото слѣдствията можжтъ да бжджтъ пбелни и за страната и за короната... Въ идущитѣ си броеве ние ще запознаемъ читателитѣ си по-обстоятелствено съ исканията на хората около в. «Свѣтъ».

— **Скарлатината** въ града ни е взела доста широки размѣри. Има и жертви. Желателно е, санитарнитѣ власти да взематъ по строги мѣрки за прѣкръщаване на тая епидемия, която грози да вземе много по-голѣми размѣри.

— **На съгражданина ни, г-нъ Никифоръ Г. Кжнчовъ** тая недѣля се поминжжж отъ скарлатина двѣ дѣцѣта. Нашитѣ съболизновения къмъ опечаленитѣ родители.

— **Нашия съгражданинъ г-нъ М. Х. Константиновъ** ни заяви, че единъ младоидеалъ му искупилъ стѣклата по прозорцитѣ на домътъ му. До сега срѣщу пакостника не сж взети мѣрки.

— **Министерството на Търговията и землѣдѣието** съобщава, че произведенъй търгъ за отдаване на закупчикъ на хранитѣ отъ десѣтка, поради нискитѣ цѣни, не е утвърденъ. Новий търгъ ще се състои днесъ.

— **Мѣстний правителственъ вѣстникъ** съобщава, че окр. управителъ взелъ мѣрки за изгонването изъ града на шансонеткитѣ, които бѣхж наводнили почти всички хотели. Това добро. Ние похваляваме тая мѣрка, нѣ питаме, защо е направено исклучение за нѣколкото пѣвачки, които живѣятъ въ хотелъ Крушовене? Да не би тѣ да се намиратъ подъ закрилата на нѣкои власт-имѣйщи? Въ слѣдующий брой ще се повърнемъ, като съберемъ достовѣрни свѣдения.

— **Въ София** засѣдава арбитражний сждъ по прѣдѣяний отъ Хаджиенова искъ на сума 12 милиона лева, произ-

ходящи отъ допълнителни работи по постройката на линията София—Романъ. Правителството на г-на Д-ръ К. Стоилова бѣ отказало да плати, каквито и да било сумми за допълнителни работи, защото линията е била взета куторища (à forfait) за 21,125,000 л. и му показа вратата на българскитѣ сждилища. Днешнитѣ, за да докажатъ, колко милѣятъ народната пара, постановихж, вмѣсто тоя процесъ да се гледа отъ българскитѣ сждилища, да се разгледа отъ единъ арбитраженъ сждъ, състоящъ отъ сждии чужденци. Това, което може още отъ сега да се прѣдвиди, е, че държавата сигурно ще плати на Хаджиенова около *петъ милиона* лева. Пѣкъ, като рекли че въ Ковчежничествата нѣмало било пари?

— **Дѣлогодишния** учителъ при тукашното V-кл. училище, Савва Паскалевъ въ началото на учебната година бѣ прѣмѣстенъ въ Нова-Загора. Едва стигнжлъ въ тоя градъ, бѣ прѣмѣстенъ въ Вратца, а слѣдъ едно недѣлно прѣстояване въ тоя послѣдний градъ биде прѣмѣстенъ за учителъ при Сливенската мжжка гимназия. И това не е ли игра съ сждбата на учителитѣ?

— **Реномето** на источнитѣ килими, изработени отъ фабриката на Хр. Ив. Балабановъ въ Котелъ е дѣйствително заслужено. Изложенитѣ образци на Парижкото изложение отъ тая фабрика сж били отъ добро качество. Материала, работата и формата били отъ най добритѣ. Заведението е удостоено съ сребренъ медалъ.

— **Тая годишната ревизия** въ Б. Н. Банка не е поблагоприятна за реномето на Банката отъ минжлогодишната. Спорѣдъ вѣстникъ «Свѣтъ» провѣрителната комиссия намѣрила неуредени полици за около 5,200,000 л. Банката била отпуснжла на правителството аванси за 14,645,000 л. Не е чудно слѣдъ това, защо клоновѣтѣ на Банката се затруняватъ да исплащатъ пощенскитѣ записи по на нѣколко стотини лева.

— **Персийскій шахъ** прѣстигнжлъ въ София минжлия петѣкъ. Посрѣщанието му е било особено блѣсково. Направенитѣ разноски оставатъ въ тежестъ на държавата, защото градскій свѣтъ отказалъ да вземе участие. Шахътъ още сжщата нощъ, слѣдъ банкета въ офицерскій клубъ, се завърнжлъ на тарата и продължилъ пжтя си.

Внѣшни извѣстия.

СЪРБИЯ.

Цѣлий сръбскіи народъ е въ ентузиазмъ. На границата на окржзитѣ Пожаревацкий и Краински, въ общината Нересницка, при мѣстността «Благоевъ камѣкъ» е намѣрена златна руда въ голѣмо количество. Миннитѣ инженери направили вече онити и изслѣдвания и опрѣдѣлили стойността на рудника на петъ милиона динара. Но тѣй като рудата на много мѣста отива къмъ дълбочината, още не изслѣдована, тая цифра може още да се повиши. Въ такъвъ случай може да се очакватъ не милиони, а милиарди.

Опрѣдѣлено е, че тая руда дава 70 грама злато на единъ тонъ руда. Въ Трансвалъ по добритѣ рудници даватъ само 17 грама на единъ тонъ. «Вечерни новости» като съобщава за това, казва: ето настоящий свадебенъ подарѣкъ на «височайшия юноша» отъ страна на народа за това, гдѣто избра за себе другарка отъ страна на народа си. Сръбската прѣса единодушно говори, че намѣренитѣ златни рудници трѣбва да останжтъ достояние на държавата, за да може чрѣзъ това да се облекчи то-вара на народа.

КАРТИНИ ОТЪ ВЛАШКА ЦИВИЛИЗАЦИЯ.

Въ иностраннитѣ вѣстници четемъ слѣдующето:

На 12 Априлий т. г. американскія велосипедистъ Жаме Хелцелъ заедно съ съпругата си Гретхенъ,

вследствие на едно обзалагание, предприели една околосвѣтна обиколка на велосипеди. Тѣ тръгнали отъ Сенъ Люи и стигнали въ Нью-Йоркъ, качили се на параходъ и отплували за Анверсъ. Отъ тоя градъ минжли прѣзъ Ексъ Ла Шапелъ, Мюнхенъ, Салцбургъ, Линцъ, Виена, Буда-Пеща, Землинъ, Бѣлградъ, Вергиарова, Крайова, Слатина и Букурещъ.

По пътя за Слатина тѣ срѣли единъ влахъ селянинъ съ едни натоварени съ камъне кола. По неже пътя билъ тѣсенъ, пътниците викнали отъ далечъ на селянина да се спрѣ малко, нѣ цивилизования влахъ почнѣлъ да хвърля върху тѣхъ съ камъне, счунилъ велосипеда на мжжѣтъ и ранилъ на нѣколко мѣста жената. Горкиятъ пътникъ, за да си спаси живота, почнѣлъ да гърми съ револвера си въ въздухъ и да вика за помощъ. Явившиятъ се, хванали пътниците и ги откарали въ Пятра-Олту, прѣдали ги на властѣта, която не закъснѣла да ге арестува. Следъ като се установило, че пътниците не били българи, а американци, властите въ Пятра-Олту се съгласили да имъ взематъ едно цивилизаторско даждие отъ 200 лева и да ги оставятъ да продължаватъ пътя си.

Коментарии сж излишни, когато фактите говорятъ сами.

Официозниятъ органъ на румънското правителство в. «Тимпул» съобщава, че министерскиятъ свѣтъ билъ взелъ рѣшение да се екстерниратъ слѣдующитѣ, отъ много години живущи въ Румъния българи поданници: Ив. Г. Русевъ, Г. Замфировъ, Г. Григоровъ, Ил. А. Постелниковъ, Георги Григоровъ, Петръ Георгиевъ, Илия Лазаревъ, П. Трайковъ, Маринъ Ивановъ, К. Славовъ, Г. Лазаровъ, Станю Добревъ, П. Нановъ, Л. Дачовъ, М. Банковъ, Юр. Харизановъ, Д. Костовъ, Димо Алексиевъ, Георги Янишовъ, С. Хазаръ и Иосифъ Копманъ. «Тимпул», обаче, нарочно пропуска да съобщи и това, че изброенитѣ по-горѣ лица били по-напрѣдъ арестовани отъ полицейскитѣ и съдебни румънски власти, бити и истезавани въ затворитѣ и слѣдъ като не се намѣрило нищо у тѣхъ, което да ги уличава въ нѣкое криминално прѣстѣпление, то енергическия съдебенъ слѣдователъ Флореску, както обикновенно наричатъ този разбойникъ, облеченъ въ мантията на съдия, като имъ взелъ всичкитѣ пари, поискалъ екстернирания имъ, което пъкъ услужливия министерски свѣтъ отъ своя страна веднага, чисто по цивилизаторски, изпълнилъ.

И еврейтъ биятъ и ограбватъ българскитѣ работници въ Румъния.

Четемъ въ румънския в. «Универсул» отъ 13 т. м., че на 12 Септемврий се явили прѣдъ префекта въ Галацъ нѣколко души български работници, които работили на мушията Балинтеши, при арендатора Лейбовичъ (евреинъ) и се оплакали, че арендатора, слѣдъ като ги билъ по единъ най-варварски начинъ, отказалъ да имъ заплати за всичкото врѣме, прѣзъ което сж работили и ги изгонилъ. «Универсул» спира тука. Обаче, по свѣденията, които получихме отъ единъ достовѣренъ источникъ-очевидецъ на всичко, ето какъ стои работата въ дѣйствителностъ:

Тридесетъ и двама души българи работници отъ мѣсецъ Априлий т. г. били ангажирани на работа при арендатора — Лейбовичъ. Следъ свършването на всичката полска работа, работницитѣ поискали да имъ се заплати и да се звърнѣтъ въ България. Еврейна арендаторъ, вмѣсто да удовлетвори справедливото искание на работницитѣ, прѣдпочелъ да се възползува отъ влашката култура и цивилизация, набила съ помощта на аргатитѣ си и на селскитѣ административни власти, българитѣ работници и ги натирва изъ мушията си. Работницитѣ, като се явили въ префектурата прѣдъ префекта и се оплакали, префекта, вмѣсто да ги изслуша и вземе нужнитѣ мѣрки за случая, счелъ за по умѣстно да ги изругае и да даде заповѣдъ да ги отведѣтъ въ полицейския участъкъ край Дунава и прѣзъ ноцта да ги натоварятъ въ австрийския параходъ и изгонятъ задъ граница. Види се, че тия вандалшини румънитѣ вършатъ все въ името на румънската култура и цивилизация. Иначе и не може да се обясни.

Изъ лѣтописитѣ на румънската цивилизация.

На 12 т. м. Върхов. касационенъ съдъ въ Букурещъ разгледалъ касационната жалба на Михаилъ Луджеску, бивши полицейски инспекторъ въ Крайова, с. Пешояну, директоръ на полицията и Цицери Антоанеску, Н. Радовичъ, С. Стефанеску и С. Поликрать — всички полицейски комисари въ сѣщия градъ, срѣцу присждата на Крайовскій Апелативенъ съдъ, съ която първиятъ *Луджеску*, билъ осъденъ да двѣгодишенъ тъмниченъ затворъ, вториятъ, *Пешояну*, на 9 мѣсеца, третиятъ, *Антоанеску*, на една година, четвъртиятъ, *Радовичъ*, 6 мѣсеца, а Стефанеску и Поликрать по на 3 мѣсеца, за мжчение, истезаване и биение въ полицейския затворъ войника Николица и още други двама. Касационний съдъ оставилъ жалбата безъ послѣдствие и напълно потвърдилъ присждата на Крайовскій Апелативенъ съдъ. Съ тая си присжда касационний съдъ дойде да прѣдстави прѣдъ очитѣ на свѣта, отъ каква проба и стойностъ сж лицата, съставляващи румънската административна властъ и да убѣди и ония малцина, които се колебаатъ да даждѣтъ пълна вѣра на оплакванията на бититѣ и ограбенитѣ отъ румънскитѣ съдебни и административни власти българи. Румънското правителство при сжществуващето на тая присжда, ще има ли дързката нахалностъ още веднѣжъ да отклонява обвиненията, които се синятъ като градъ върху официалнитѣ лица отъ категорията на Флореску, Пулю Александреску и и др. отъ пострадавшитѣ въ послѣдне врѣме българи? Ще има ли куражѣтъ г-нъ Маргилломанъ да тръбѣ, че румънското правителство било готово да даде паспорти на ония пострадавши, за да отидѣли въ Румъния, за да укажели на чиновницитѣ, които сж ги истезавали и ограбвали арестованитѣ българи? Или културното и цивилизовано правителство на румънския кралъ Карла мисли да хвърли съ тая си декларация прахъ въ очитѣ на хората?

Букурещката присжда дойде да обори домогванията на румънското правителство, чрѣзъ които то се

силѣше да прѣдстави прѣдъ свѣта униформеннитѣ разбойници за божѣ агънца и по единъ флагрантенъ начинъ да го избличи въ лѣжа и покровителствувание разбойницитѣ, съ които служи за постигание на извѣстни политически и егоистически цѣли. Когато тѣзи хора сж способни да мжчатъ и истезаватъ по такъвъ звѣрски и безподобенъ начинъ своитѣ родни братя — румънскитѣ войници, до каква степенъ на озвѣряване и жестокостъ можѣтъ да достигнатъ, когато иматъ работа съ едни чужденци, още повече, когато имъ се помене свинѣ, че сж свободни да се расподлагатъ, по каквѣто начинъ имъ е угодно, съ поставенитѣ отъ вѣтъ дѣйствующитѣ закони въ страната, живущитѣ въ Румъния българи? При подобна перспектива всѣки може да си прѣдстави до каква степенъ на озвѣряване е могла да достигне тая полицейска станъ. Ние ни най малко не се съмняваме, че съ стотини българи и други чужденци въ послѣдне врѣме сж прѣбити и скжтани отъ румънската полиция. Ето защо настояваме и ще настояваме, щото българското правителство да вземе мѣрки за изслѣдването, колко души български поданници е имало въ Румъния до повдигането на конфликта и върваме, че много души ще се укажатъ испратени на онзи свѣтъ. Букурещката присжда съдържа въ себе си и тая добра страна, че запущи хлебоустнитѣ уста на румънската преса и отвори очитѣ на ония отъ европейскитѣ, които бѣхж привикнали де даватъ пълна вѣра на всичко онова, което се пише изъ румънската преса за българитѣ. За въ бѣдѣще ония, които искатъ да знаятъ, гдѣ живѣятъ варваритѣ, людобѣдитѣ, крѣвницитѣ и убийцитѣ, тѣ ще трѣбва да ги търсятъ не въ България, между българското общество, но въ Румъния и ще ги намѣрятъ въ най висшата класа.

СМѢХУРИИ.

Изъ сатружискитѣ разговори.

— Ти ми се закълна, че ще ме обичашъ до полуца, а самъ....

— Любезна, азъ и сега ти се кълна, че у мене не останѣ и умъ.

— Той е, дѣйствително, нещастенъ челоуекъ, — въ най непродължително врѣме погребѣ три жени!

— Да, нѣ у него все пакъ сж били три щастливи дни.

— Това сж днитѣ на свадбата?

— Не, на умираието.

ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЪДЕБНИТѢ ПРИСТАВИ.

№ 12156

Извѣстиямъ, че отъ 16 Октомврий до 16 Ноемврий т. г. до 5 часа послѣ обѣдъ ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвненъ слѣдующитѣ недвижими имоти, нахоящи се въ Махленското землище а именно:

1) Къща въ с. Махалата «Главната улица» направена отъ керпичъ и камъкъ, двоетажна, покрита съ кермиди долния етажъ съ двѣ отдѣления а горния съ три — съ дворъ 1 дек. оцѣн. 100 л.

2) Ливада «Искъра» 16 декара оцѣнена 60 лева.

3) Нива «Чекръжа» 10 декара оцѣнена 10 лева.

4) Лозе «Лозята» 1 декаръ оц. 15 л. Горнитѣ имоти принадлежатъ на Св. Димитръ Попповъ отъ с. Махалата съ имотитѣ въ п. п. 2, 3 и 4 е поржчителствувалъ, продаватъ се по висканieto на Стефанъ Цоневъ отъ гр. Ломъ за 145 лева лихвитѣ и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 21 на Плѣвнен. Окол. Мир. Сѣдия.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Разгледжанието книжката и наддаванетоъ може да става всѣки присжтственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвненъ, 27 Септемврий 1900 г.
Дѣло № 395/99 год. 1-1
Сждеб. Приставъ: Хр. Ив. Мускуровъ

№ 11875

Извѣстиямъ, че отъ 29 Септемврий до 30 Октомврий т. г. до 5 часа послѣ обѣдъ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвненъ слѣдующитѣ недвижими имоти, а именно:

1) Една къща въ гр. Плѣвненъ, подъ № 3230 съ дворъ отъ 250 кв. метра построена наполовина надъ маза, съ двѣ отдѣления, построена отъ керпичъ и дървенъ материалъ и покрита съ кермиди при сѣсѣди: Косто Цанковъ, Иванъ Петковъ и пжтъ, оцѣнена за 500 лева.

2) Лозе въ землището на гр. Плѣвненъ мѣстността «Чеира» отъ 3 декара 7½ ара оцѣнено за 30 лева.

3) Лозе въ сѣщото землище, мѣстността «Фандъклъка» отъ 4 декара 5½ ара оцѣнено за 40 лева.

4) Лозе сѣщото землище мѣстността «Кашинскитѣ» отъ 1 декаръ 6½ ара, оцѣнено за 12 лева и

5) Нива сѣщото землище мѣстността «Кашинскитѣ» отъ 2 декара 8 ара оцѣнена за 20 лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Илия Бецовъ отъ гр. Плѣвненъ не е заложенъ продава се по висканieto на Божицъ Ц. Петровъ отъ гр. Плѣвненъ за 619 л. и 36 ст. лихвитѣ и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 1484 на I Плѣвненскій Мировий Сѣдия.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна.

Разгледжанието книжката и наддаванетоъ може да става всѣки присжтственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвненъ, 20 Септемврий 1900 г.
Дѣло № 389/900 год. 1-1
Сждеб. Приставъ: Т. П. Алексиевъ

№ 11463

Извѣстиямъ, че отъ 29-й Септемврий до 30 Октомврий т. г. до 5 часа послѣ обѣдъ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвненъ слѣдующий недвижимъ имотъ, а именно:

1) 2/7 части отъ една къща, двуетажна въ г. Плѣвненъ, III кварталъ съ дворъ отъ 217 кв. метра цѣлата къща, състояща отъ 3 стаи за живѣние и ашевия, отъ обикновенъ строителенъ материалъ покрита съ кермиди, при сѣсѣди: А. Тодоровъ, К. Раковъ и Ефетатия Михайловъ, оцѣнена за 50 лева 2/7 части отъ къщата.

Горний имотъ принадлежи на Никола Хр. Попповъ отъ гр. Плѣвненъ; не е заложенъ, продава се по висканieto на Тодоръ Табаковъ, повѣр. отъ гр. Плѣвненъ за 215 л. лихвитѣ и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 3793 на II Плѣвненскій Мир. Сѣдия.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна.

Разгледжанието книжката и наддаванетоъ може да става всѣки присжтственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвненъ, 9 Септемврий 1900 г.
Дѣло № 968/900 год. 1-1
Сждеб. Приставъ: Т. П. Алексиевъ

№ 12157

Извѣстиямъ, че отъ 16 Октомврий до 16 Ноемврий т. г. до 5 часа послѣ обѣдъ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвненъ слѣдующий недвижимъ имотъ, а именно:

1) Къща въ с. Махалата «Главната улица» направена отъ керпичъ, покрита съ кермиди и до нея единъ дюгенъ надъ маза, отъ керпичъ, покритъ съ кермиди, дворъ 3 декара и до него зпмникъ и сайвантъ оцѣнени за 700 лева.

Горний имотъ принадлежи на Никола Ивановъ отъ с. Махалата не е заложенъ продава се по висканieto на Русенското Акц. Др-во «Гердапъ» за 300 л. лихвитѣ и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 4105 на I Русенскій Мировий Сѣдия.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Разгледжанието книжката и наддаванетоъ може да става всѣки присжтственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвненъ, 27/IX 1900 год.
Дѣло № 1006/97 год.
Сждеб. Приставъ: Хр. Ив. Мускуровъ